

za podmínky, že jsou tato ustanovení odůvodněná, jeví se jako přiměřená sledovanému cíli a jsou v souladu se zásadou transparentnosti, což musí ověřit vnitrostátní soud ve světle vodítek uvedených v tomto rozsudku.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 330, 2.10.2017.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 13. prosince 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Arbeitsgericht Verden – Německo) – Torsten Hein v. Albert Holzkamm GmbH & Co.

(Věc C-385/17) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce – Sociální politika – Úprava pracovní doby – Směrnice 2003/88/ES – Nárok na placenou dovolenou za kalendářní rok – Článek 7 odst. 1 – Právní úprava členského státu, která prostřednictvím kolektivní smlouvy umožňuje stanovit, že se při výpočtu náhrady mzdy za dovolenou za kalendářní rok zohlední doby zkráceného úvazku – Časové účinky výkladových rozsudků“

(2019/C 65/11)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Arbeitsgericht Verden

Účastníci původního řízení

Žalobce: Torsten Hein

Žalovaná: Albert Holzkamm GmbH & Co.

Výrok

- 1) Článek 7 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/88/ES ze dne 4. listopadu 2003 o některých aspektech úpravy pracovní doby, jakož i čl. 31 odst. 2 Listiny základních práv Evropské unie musí být vykládány v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je právní úprava dotčená ve věci v původním řízení, která pro účely výpočtu náhrady mzdy za dovolenou umožňuje prostřednictvím kolektivní smlouvy stanovit, že se zohledňuje snížení výdělku, které je důsledkem toho, že během referenční doby existují dny, kdy z důvodu zkrácení úvazku není skutečně vykonávána práce, což má za následek, že zaměstnanec po dobu minimální dovolené za kalendářní rok, na kterou má podle uvedeného čl. 7 odst. 1 nárok, dostává náhradu mzdy za dovolenou, která je nižší než obvyklá odměna, kterou dostává během dob, kdy pracuje. Předkládajícímu soudu přísluší provést výklad vnitrostátní právní úpravy v co možná největším rozsahu ve světle znění a účelu směrnice 2003/88 tak, aby náhrada mzdy za dovolenou vyplácená pracovníkům z titulu minimální dovolené, kterou stanoví uvedený čl. 7 odst. 1, nebyla nižší než průměr obvyklé odměny, kterou tito pracovníci dostávají během dob, kdy skutečně pracují.
- 2) Není namístě omezit časové účinky tohoto rozsudku a unijní právo musí být vykládáno v tom smyslu, že brání tomu, aby vnitrostátní soudy chránily na základě vnitrostátního práva legitimní očekávání zaměstnavatelů, pokud jde o zachování judikatury nejvyšších vnitrostátních soudů, která potvrdila legalitu ustanovení kolektivní smlouvy pro odvětví stavebnictví, jež se týkají placené dovolené.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 318, 25. 9. 2017.